בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ד' באב תשס"ד (22 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

גם לאחר ששככה הסערה סביב חיבוריו הרציונליסטיים של הרמב"ם, שפילגו את היהדות במאה ה- 13, נמשכה המחלוקת בין החכמים היהודים, והתמקדה באיסור לקרוא וללמוד ספרים מסויימים. חכמים יהודים בפרובאנס שבצרפת טענו בתחילת המאה ה- 14 שכמה מן הדרשנים הרציונליסטים מפרשים את התלמוד ואף את ספרי המקרא בדרך אלגורית בלתי ראויה, החוטאת לאמונה הדתית. למשל, היו שטענו כי הם רואים באברהם ושרה "חומר וצורה". מרבית חכמי הזרם הרציונליסטי, שהמשיכו [כביכול] את דרכו של הרמב"ם, היו בני המעמד הגבוה והעשיר בחוגים היהודים בפרובאנס. הוויכוח סביב הספרים גבר גם בשל המתיחות החברתית. חכמי ספרד הצטרפו אף הם למאבק ברציונליסטים הצרפתים. היום, **ד' באב**, בשנת ה'ס"ה [1305], לפני 699 שנה, **הכריזו בברצלונה הרשב"א** [רבי שלמה בן אדרת], **הרא"ש** [ר' אשר בן יחיאל] ובית דינם **על שני חרמות**. הראשון אסר על יהודים מתחת לגיל 25 לקרוא בספרי מדע ופילוסופיה יווניים, למעט ספרי רפואה וכתבי הרמב"ם, שעליהם אמר הרשב"א: "ובפירוש הוצאנו מכלל התקנה ... כל ספרי הרב המורה... הנחמדים מזהב ומפז רב." וזוהי לשונו:

וגזרנו וקבלנו עלינו ועל זרעינו ועל הנלווים אלינו בכוח החרם:
לבל ילמוד איש מבני קהלינו בספרי היונים, אשר חברו בחכמת הטבע וחכמת האלוהות, בין המחוברים בלשונם בין שהועתקו בלשון אחר, מהיום ועד חמישים שנה, עד היותו בן חמש ועשרים שנה.
ושלא ללמד איש מבני קהילתנו את אחד מבני ישראל בחכמות האלו, עד שיהיו בני עשרים וחמש שנה.
פן ימשכו החכמות ההם אחריהם, ויסירו אותו מאחרי תורת ישראל שהיא למעלה מן החכמות האלה.
[http://www.daat.ac.il/daat/mahshevt/pilosof/ktav1-2.htm]

החרם השני אסר ללמוד את הפשנויות האלגוריסטיות הקיצוניות. [ואלה תולדות ... 2000]

אולי משום כך ... התורה מחייבת אותנו לזכור תמיד ששה אירועים – 5 בתולדות העם במדבר וששי – שבת. לכן נוהגים לקרוא פסוקים מן התורה המציינים מצוות הזכירה האלה. השניה שביניהן, **זכירת מעמד הר סיני**: **"רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך, והודעתם לבניך ולבני בניך. יום אשר עמדת לפני ה' אלוקיך בחורב באמור ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון."** [דברים ד' 10-9]

§§§

שבת חזון:

לשבת הסמוכה לתשעה באב [שחל ביום ג' הבא] ושבה תמיד קוראים בתורה את פר' "**דברים**", קוראים "**שבת חזון**" על שם ההפטרה "חזון ישעיה" [ישעיה **א**'] שמפטירים בה. בשבת זו נוהגים לאכול בשר ולשתות יין [כבכל שבת, אך בניגוד לנהוג ביתר תשעת הימים מר"ח עד לט' באב]. עם זאת, מייחדים שבת זו בכך שאין לובשים בה בגדים חדשים – אות לאבל.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19[19] **יום נעים ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 20[17]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', ד' באב תשס"ד (22 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

במוצאי-שבת, נותנים לשתות את יין כוס ההבדלה לילד קטן – שלא הגיע עדיין לחינוך של אבלות על ירושלים, אבל כן הגיע כבר לחנוך של מצוה – ואם אין לו, ישתה המבדיל בעצמו את הכוס. [ספר התודעה\יהדות – הלכה למעשה]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19[19]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[17]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.